

NOTA DE FUNDAMENTARE

la proiectul de lege pentru modificarea

Legii nr. 232/2016 privind redresarea și rezoluția băncilor

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ
Proiectul de lege pentru modificarea Legii nr. 232/2016 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și firmelor de investiții a fost elaborat de Banca Națională a Moldovei (în continuare BNM), iar conform prevederilor pct. 45 din Regulamentul Guvernului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.610/2018, proiectul este promovat de Ministerul Finanțelor.
2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ
2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ
Necesitatea elaborării proiectului de lege rezultă din angajamentele asumate de Republica Moldova în procesul de integrare europeană, în conformitate cu Programul Național de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru anii 2025–2029, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 306/2025 din 28.05.2026. Programul național de aderare (PNA) stabilește direcțiile strategice și reformele necesare pentru îndeplinirea criteriilor de aderare, inclusiv prin transpunerea și implementarea acquis-ului Uniunii Europene. În acest context, Capitolul 9 „Servicii financiare” din cadrul Clusterului 2 prevede consolidarea cadrului normativ național în domeniul redresării și rezoluției instituțiilor de credit și firmelor de investiții ca un element esențial pentru asigurarea stabilității financiare și a compatibilității cu standardele Uniunii Europene. În acest sens, proiectul de lege pentru modificarea Legii nr. 232/2016 privind redresarea și rezoluția băncilor este elaborat în vederea alinierii cadrului juridic primar național la prevederile versiunii consolidate a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, care reflectă modificările și completările ulterioare adoptate la nivelul Uniunii Europene, având ca obiectiv consolidarea cadrului de gestionare a situațiilor de criză din sectorul bancar, precum și asigurarea unei aplicări unitare și coerente a mecanismelor de redresare și rezoluție la nivelul statelor membre. Astfel, proiectul de lege, respectiv, tabelul de concordanță, include toate modificările operate pe parcurs la Directiva 2014/59, inclusiv cele adoptate recent prin <i>Directiva 2026/806 din 30 martie 2026 de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește măsurile de intervenție timpurie, condițiile pentru declanșarea procedurii de rezoluție și finanțarea măsurilor de rezoluție, precum și a Directivei 2014/24/UE în ceea ce privește serviciile de evaluare în cadrul procedurii de rezoluție</i>. Ultimele modificări aduse de Directiva 2026/806 se referă în principal la următoarele: - în vechiul cadru, rezoluția se aplica doar dacă lichidarea nu era fezabilă. Noua directivă inversează această logică: rezoluția devine calea preferată dacă protejează mai bine stabilitatea financiară sau depozitele clienților la nivel național sau regional. Până acum, doar băncile mari intrau de regulă în rezoluție. Noile reguli permit ca și băncile de dimensiuni medii sau mici (finanțate masiv din depozite) să poată beneficia de rezoluție ordonată, evitând falimentele haotice; - detalieri privind cerința minimă de fonduri propria și datorii eligibile (cerința MREL); - se facilitează modul în care fondurile din schemele de garantare pot fi utilizate pentru a sprijini măsurile de rezoluție (de exemplu, pentru a facilita transferul de active și pasive către o instituție-punte). Prin urmare, prezentul proiect de lege vizează transpunerea integrală a acestor prevederi în legislația națională, în scopul eliminării eventualelor neconcordanțe existente și clarificării anumitor dispoziții.
2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative:
Legea nr. 232/2016 privind redresarea și rezoluția băncilor în vigoare (în continuare – LRRB) transpune parțial în legislația națională prevederile Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (în continuare – BRRD).

Redacția curentă a LRRB are la bază versiunea inițială a BRRD. Adoptarea acestei directive a constituit o reformă fundamentală a cadrului de reglementare și supraveghere a sectorului financiar și a instituit un regim care asigură coordonarea eficientă a acțiunilor autorităților competente și dotarea acestora cu instrumente adecvate de intervenție timpurie și de rezoluție, astfel încât dificultățile băncilor să poată fi gestionate fără afectarea stabilității financiare și fără recurgerea la sprijin financiar public, pierderile fiind suportate, cu prioritate, de acționari și creditori.

În acest context, Legea nr. 232/2016 instituie un ansamblu de instrumente și măsuri de intervenție destinate, în principal, prevenirii ajungerii unei bănci în stare de dificultate, sau, după caz, limitării consecințelor acesteia, prin menținerea funcțiilor de importanță sistemică și restabilirea viabilității acesteia.

În esență, LRRB în vigoare consacră principiile fundamentale ale rezoluției de care urmează a se ține cont în exercitarea competențelor de rezoluție: acționarii băncii supuse rezoluției sunt primii care suportă pierderile; creditorii băncii supuse rezoluției suportă pierderi ulterior acționarilor, în conformitate cu ordinea priorității creanțelor acestora din cadrul procedurii de lichidare silită; conducerea băncii este înlocuită; niciun creditor nu ar trebui să suporte pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat în cazul lichidării în procedură de insolvență; depozitele garantate sunt protejate până la plafonul prevăzut de legislația privind garantarea depozitelor, iar acțiunile de rezoluție se realizează cu respectarea mecanismelor de siguranță prevăzute de lege.

BRRD a fost dezvoltată și perfecționată în timp prin adoptarea unor acte de modificare ulterioare (în special prin Directiva (UE) 2019/879 – așa-numitul BRRD). Evoluțiile acquis-ului Uniunii Europene, precum și experiența acumulată la nivelul UE în aplicarea cadrului de rezoluție, relevă necesitatea consolidării și completării legii existente la moment în vederea transpunerii complete a versiunii actualizate a BRRD.

Transpunerea integrală a Directivei 2014/59/UE în legislația primară națională va asigura totodată un temei juridic clar și suficient pentru elaborarea cadrului normativ secundar necesar detalierii și aplicării efective a dispozițiilor privind capacitatea de absorbție a pierderilor și recapitalizarea internă a instituțiilor supuse rezoluției.

3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse

3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

În contextul procesului de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană și al obligațiilor asumate prin Programul Național de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru anii 2025–2029, se impune revizuirea substanțială a Legii nr. 232/2016 privind redresarea și rezoluția băncilor, în vederea asigurării unei transpuneri complete, exacte și actualizate a versiunii consolidate a Directivei 2014/59/UE (BRRD).

Deși structura generală a Legii nr. 232/2016 în vigoare este, în linii mari, similară cu cea a BRRD, au fost identificate diferențe semnificative care rezultă din actualizările succesive ale cadrului european și care nu sunt reflectate în legislația națională. În acest context, proiectul de lege urmărește completarea și detalierea cadrului existent atât prin introducerea mai multor prevederi noi, cât și prin revizuirea dispozițiilor existente.

Astfel, principalele modificările propuse în proiect se referă la:

1. Extinderea domeniului de aplicare al regimului de rezoluție.

Legea 232/2016 în vigoare stabilește reguli și proceduri privind redresarea și rezoluția doar pentru băncile din Republica Moldova. În conformitate cu abordarea Uniunii Europene, proiectul instituie aplicabilitatea cadrului de redresare și rezoluție asupra: instituțiilor de credit; firmelor de investiții; societăților financiare holding; societăților financiare holding mixte și societăților holding cu activitate mixtă, persoane juridice în Republica Moldova; societăților financiare holding-mamă din Republica Moldova; societăților financiare holding-mamă din Uniunea Europeană; societăților financiare holding mixte-mamă din Republica Moldova; societăți financiare holding mixte-mamă din Uniunea Europeană, persoane juridice în Republica Moldova; instituțiilor financiare, persoanele juridice în Republica Moldova, care sunt filiale ale uneia dintre categoriile de instituții menționate, precum și sucursalelor stabilite în Republica Moldova ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții din state terțe.

Extinderea domeniului de aplicare impune modificarea denumirii legii, astfel încât aceasta să reflecte noul cadru de redresare și rezoluție, aceasta fiind redenumită Legea nr. 232/2016 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

2. Completarea și actualizarea conceptelor și noțiuni utilizate în lege.

Proiectul introduce un număr semnificativ de noțiuni noi (66 de definiții), necesare pentru transpunerea fidelă a BRRD și pentru asigurarea clarității și previzibilității cadrului juridic.

3. Reglementări la nivel de grup.

Proiectul introduce abordarea rezoluției pe bază consolidată, în concordanță cu BRRD. Spre deosebire de LRRB în vigoare, în care cadrul de rezoluție este orientat spre entități individuale, BRRD este concepută pornind de la abordarea pe grupuri. În acest sens, proiectul vine să reglementeze:

- concepte precum „entitate de rezoluție”, „grup de rezoluție” și „colegii de rezoluție”;
- planificarea redresării și rezoluției la nivel de grup;
- evaluarea posibilității de soluționare a unui grup;
- competența de a aborda sau de a înlătura obstacolele din calea posibilităților de soluționare a unui grup – tratamentul grupurilor;
- cadrul privind sprijinul financiar intragrup;
- coordonarea măsurilor de intervenție timpurie și desemnarea administratorului temporar în cazul grupurilor, pentru care BNM este supraveghetor consolidant sau autoritate competentă la nivel individual;
- rezoluția grupurilor transfrontaliere;

3.1. Introducerea unui cadru detaliat pentru planificarea redresării la nivel de grup.

Proiectul include dispoziții privind planificarea redresării la nivel de grup, structurată în patru secțiuni distincte (*secțiunile 2¹, 2², 2³ și 2⁴ ale Titlului II, Capitolul I din proiectul de lege*) care reglementează cuprinzător aspecte ce țin de conținutul, procedura de elaborare, evaluare și actualizare a planurilor de redresare ale grupurilor.

3.2. Introducerea unui cadru pentru planificarea rezoluției la nivel de grup și evaluării posibilității de soluționare a grupurilor.

Un alt element de noutate îl constituie introducerea reglementărilor privind planificarea rezoluției la nivel de grup, inclusiv dispoziții referitoare la evaluarea posibilității de soluționare a unui grup bancar (*din Titlul II, capitolul I, secțiunea 4 și 5 și Capitolul II, secțiunea 1² și 1³ din proiectul de lege*). Aceste prevederi permit identificarea și abordarea, într-o etapă preventivă, a obstacolelor care ar putea împiedica aplicarea eficientă a instrumentelor de rezoluție.

3.3. Reglementarea cadrului de înlăturare a obstacolelor în calea rezoluției la nivel de grup

Proiectul instituie un mecanism de identificare, evaluare și înlăturare a obstacolelor în calea posibilității de soluționare a grupurilor (*Titlul II, Capitolul II, secțiunea 3 din proiectul de lege*). Sunt reglementate atribuțiile Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție la nivel de grup, precum și mecanismele de cooperare cu autoritățile de rezoluție ale filialelor, autoritățile competente și Autoritatea Bancară Europeană. Sunt stabilite proceduri privind elaborarea rapoartelor, formularea de observații de către întreprinderea-mamă și adoptarea deciziilor comune sau, în lipsa acestora, a deciziilor individuale, inclusiv cu implicarea Autorității Bancare Europene.

3.4. Introducerea cadrului privind sprijinul financiar intragrup

Proiectul instituie un cadru juridic privind acordarea sprijinului financiar intragrup, care reglementează condițiile de încheiere, autorizare și executare a acordurilor între entitățile din cadrul unui grup (*Titlul II, Capitolul III din proiectul de lege*). Sunt stabilite cerințe privind conținutul acordurilor, mecanismele de aprobare de către autoritățile competente și de către acționari, precum și condițiile stricte în care sprijinul financiar poate fi acordat. De asemenea, sunt prevăzute proceduri de cooperare între autoritățile competente, inclusiv cu Autoritatea Bancară Europeană, precum și mecanisme de control și intervenție ale Băncii Naționale a Moldovei în cazul aprobării, limitării sau interzicerii sprijinului financiar, în vederea protejării stabilității financiare și a entităților implicate.

3.5. Coordonarea măsurilor de intervenție timpurie la nivel de grup (BNM în rolul supraveghetorului consolidant/ autoritate competentă la nivel individual)

Proiectul instituie un cadru de coordonare a măsurilor de intervenție timpurie și a desemnării administratorului temporar la nivel de grup, în situațiile în care BNM acționează ca supraveghetor consolidant sau în calitate de

autoritate competentă la nivel individual (*Titlul III, Capitolul IV și V din proiectul de lege*). Sunt reglementate mecanismele de notificare, consultare și cooperare între autoritățile competente, inclusiv cu Autoritatea Bancară Europeană, în vederea adoptării unor decizii comune. Totodată, sunt stabilite termene clare pentru luarea deciziilor, motivarea acestora și posibilitatea coordonării măsurilor sau desemnării unui administrator temporar comun, pentru a facilita redresarea grupului.

3.6. Rezoluția grupurilor transfrontaliere (*Titlul IV*¹)

Proiectul de lege stabilește cadrul pentru rezoluția grupurilor financiare transfrontaliere, reglementând principiile generale, schimbul de informații, mecanismele de notificare și coordonare între BNM și autoritățile de rezoluție din statele membre ale Uniunii Europene, precum și participarea Autorității Bancare Europene și a autorităților din state terțe ca observatori. Proiectul prevede instituirea colegiilor de rezoluție pentru elaborarea planurilor și schemelor de rezoluție a grupului, evaluarea impactului asupra grupului și asupra filialelor, coordonarea comunicării publice a strategiilor, coordonarea utilizării mecanismelor de finanțare, stabilirea cerințelor minime de capital și datorii eligibile pentru grupuri, etc. Totodată, sunt stabilite criterii pentru aplicarea schemelor de rezoluție, obligația de motivare a eventualelor dezacorduri, precum și recunoașterea caracterului definitiv și aplicarea fără întârziere a deciziilor adoptate. Proiectul reglementează situația rezoluției grupului în cazul în care BNM este autoritatea de rezoluție la nivel de grup sau la nivel individual, sau în cazul grupurilor care implică o filială a acestuia pentru cazul în care BNM este autoritatea de rezoluție la nivel de grup sau la nivel individual.

4. Clarificarea competențelor autorităților de rezoluție.

Ca urmare a extinderii domeniului de aplicare a cadrului de rezoluție, a fost necesară revizuirea prevederilor ce țin de autoritatea de rezoluție. Astfel, spre deosebire de redacția actuală a legii, care prevede doar o singură autoritate de rezoluție – BNM, prin proiectul propus este desemnată concomitent, în calitate de autoritate de rezoluție și Comisia Națională a Pieței Financiare. Astfel, în funcție de domeniul de aplicare al legii, proiectul delimitează competențele autorităților de rezoluție, după cum urmează:

- **Banca Națională a Moldovei**, este autoritate de rezoluție pentru:
 - instituțiile de credit înregistrate în Republica Moldova;
 - sucursalele instituțiilor de credit din state terțe;
 - entitățile care fac parte dintr-un grup supus supravegherii pe bază consolidată, a cărei societate-mamă este o instituție de credit.
- **Comisia Națională a Pieței Financiare**, este autoritate de rezoluție pentru:
 - firmele de investiții înregistrate în Republica Moldova;
 - sucursalele firmelor de investiții din state terțe;
 - entitățile care fac parte dintr-un grup supus supravegherii pe bază consolidată, a cărei societate-mamă este o firmă de investiții și nu include o instituție de credit.

5. Consolidarea competenței de a interzice anumite distribuiri în legătură cu nerespectarea cerinței de amortizor combinat.

Proiectul detaliază competența autorității de rezoluție de a interzice anumite distribuiri în situația în care o instituție nu respectă cerința amortizorului combinat, atunci când aceasta este luată în considerare suplimentar față de *cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile* (cerința MREL). În acest sens, sunt introduse dispoziții privind:

- obligația instituției de a notifica autoritatea competentă cu privire la nerespectarea cerinței amortizorului;
- evaluarea de către autoritatea de rezoluție, în consultare cu autoritatea competentă, a oportunității exercitării competenței de interzicere a distribuțiilor;
- modul de calcul și aplicare a nivelului maxim al sumelor distribuibile.

6. Recunoașterea și aplicarea măsurilor de gestionare a crizelor adoptate de alte state membre.

(Art.238¹- Art.238⁶; Art.242¹; Art.250¹; Art.261⁴ din proiectul de lege)

Proiectul instituie un cadru juridic privind recunoașterea și aplicarea efectelor măsurilor de rezoluție dispuse de autoritățile din statele membre ale Uniunii Europene, în vederea asigurării eficacității transfrontaliere a acestora. Astfel, se reglementează producerea de efecte pe teritoriul Republicii Moldova a transferurilor de acțiuni, instrumente de proprietate, active, drepturi și obligații, precum și a măsurilor de reducere a valorii sau de

conversie aplicate în alte state membre, inclusiv în raport cu elemente guvernate de legea națională sau cu creditorii situați în Republica Moldova. Totodată, sunt stabilite obligații de cooperare și asistență pentru autoritățile naționale, în vederea facilitării implementării acestor măsuri, precum și principiul nerevocabilității acestora, prin limitarea dreptului acționarilor și creditorilor de a le contesta sau împiedica executarea acestor măsuri în temeiul dreptului național. Proiectul clarifică, de asemenea, legea aplicabilă în materia căilor de atac și a mecanismelor de protecție, stabilind că acestea sunt guvernate de legislația statului membru de origine, contribuind astfel la asigurarea unei aplicări unitare, coerente și eficiente a instrumentelor de rezoluție în context transfrontalier. În același timp, sunt introduse prevederi privind recunoașterea procedurilor de rezoluție din state terțe ca măsuri de gestionare a crizelor, aplicarea consecventă a restricțiilor la nivelul tuturor entităților din grup și instituirea obligației de includere, în contractele financiare guvernate de legea altor state, a clauzelor de recunoaștere a competențelor autorității de rezoluție privind suspendarea sau limitarea unor drepturi și obligații.

7. Transpunerea completă a regimului cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile (cerința MREL).

Proiectul de lege transpune integral regimul cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile (MREL) și stabilește un cadru detaliat de reglementare pentru entitățile de rezoluție și filialele acestora, atât la nivel individual, cât și consolidat, precum și entitățile care nu sunt în mod direct entități de rezoluție. Sunt definite clar instrumentele eligibile, inclusiv garanțiile și instrumentele contractuale de recapitalizare internă, detaliată metodologia de stabilire a cuantumului cerinței MREL pentru diferite categorii de entități, inclusiv entitățile de rezoluție ale instituțiilor G-SII și filialele semnificative ale instituțiilor G-SII din afara UE. Proiectul prevede derogările aplicabile, inclusiv pentru organismele centrale și instituțiile de credit afiliate permanent acestora, precum și mecanismele de raportare și publicare a cerinței, inclusiv transmiterea informațiilor către Autoritatea Bancară Europeană. De asemenea, sunt reglementate consecințele nerespectării cerinței MREL și sunt prevăzute dispoziții tranzitorii, precum și posibilități de ajustare a perioadelor de tranziție și a nivelurilor-țintă. Proiectul introduce un cadru detaliat aferent cerinței MREL (art. 165–170¹⁴ din proiectul de lege) inclusiv:

- Criteriile datoriilor MREL eligibile;
- Modul de stabilire a cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile, inclusiv particularități pentru anumite tipuri de entități;
- Aplicarea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile în cazul entităților de rezoluție;
- Aplicarea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile în cazul entităților care nu sunt ele însele entități de rezoluție;
- Derogări (pentru instituții de credit ipotecare, organisme centrale, instituțiile de credit afiliate în mod permanent unui organism central);
- Procedura de stabilire a cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile;
- Raportarea în scopuri de supraveghere și publicarea cerinței;
- Raportarea către ABE și alte raportări.

Concomitent, proiectul de lege stabilește termenul de conformare deplină cu cerința MREL până la 31 decembrie 2035. În contextul negocierilor de aderare la UE, Republica Moldova a solicitat o perioadă de tranziție pentru a permite băncilor moldovenești să se conformeze pe deplin cerinței MREL. Perioada de tranziție, propusă în prezent până în anul 2035, este considerată necesară pentru a permite dezvoltarea pieței de capital în Republica Moldova, precum și pentru a permite structurilor de finanțare ale băncilor să se adapteze treptat la emisiunea de instrumente eligibile MREL. În acest context, se propune ca implementarea cerinței MREL să se realizeze în etape, urmând ca instituțiile să respecte integral cerința MREL calculată de autoritatea de rezoluție până la 31.12.2035.

8. Consolidarea mecanismelor de finanțare a rezoluției.

Proiectul completează cadrul juridic privind mecanismele de finanțare a rezoluției, inclusiv condițiile de utilizare a fondurilor de rezoluție și cooperarea dintre acestea la nivel transfrontalier, în scopul asigurării unei aplicări eficiente a instrumentelor de rezoluție.

Nivelul-țintă al surselor financiare disponibile ale fondului de rezoluție bancară a fost ajustat astfel încât, începând cu data de 1 ianuarie a celui de-al patrulea an de la data semnării tratatului de aderare la Uniunea

Europeană, dar nu mai devreme de 1 ianuarie 2034, acesta să fie stabilit la nivelul de 1% din totalul depozitelor acoperite ale tuturor instituțiilor de credit autorizate pe teritoriul Republicii Moldova.

Această ajustare a fost realizată în corelare cu majorarea graduală a nivelului de acoperire a depozitelor garantate, prevăzută în proiectul de modificare a Legii nr. 160/2023, care, la etapa finală, începând cu aceeași dată, va atinge echivalentul în lei al sumei de 100 000 euro.

De asemenea proiectul prevede instituirea unui fond de rezoluție pentru firmele de investiții și mecanismul de finanțare a rezoluției grupului pentru care Comisia Națională a Pieței Financiare este autoritate de rezoluție la nivel individual sau la nivel de grup.

9. Abordarea diferențiată a cadrului de rezoluție pentru instituțiile de credit și firmele de investiții

Textul de bază a proiectului de lege face referire doar la o parte din entitățile care intră în sfera de aplicare a legii (instituțiile de credit și entitățile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. b), c) și d)) și, respectiv, la Banca Națională a Moldovei, ca autoritate de rezoluție pentru acestea.

În același timp, proiectul prevede aplicabilitatea cadrului de rezoluție și pentru firmele de investiții, pentru care autoritate de rezoluție este desemnată Comisia Națională a Pieței Financiare. Această aplicabilitate este prevăzută prin includerea unui titlu distinct al legii – **Titlul VIII – Dispoziții aplicabile firmelor de investiții**, care reglementează particularitățile aplicării cadrului de rezoluție pentru firmele de investiții, inclusiv crearea fondului de rezoluție pentru firmele de investiții, finanțarea rezoluției la nivelul grupului pentru care Comisia Națională a Pieței Financiare este autoritate de rezoluție la nivel de grup, precum și sancțiunile și măsurile sancționatorii aplicabile firmelor de investiții și entităților pentru care Comisia Națională a Pieței Financiare exercită atribuțiile de autoritate de rezoluție.

Această abordare rezultă din faptul că categoriile de entități ce pot fi supuse rezoluției sunt reglementate prin cadre juridice distincte și sunt supuse unor cerințe prudențiale și de supraveghere diferite. În special, instituțiile de credit sunt reglementate prin Legea nr. 202/2017 privind activitatea instituțiilor de credit și prin actele normative ale Băncii Naționale a Moldovei emise pentru punerea în aplicare a acesteia, în timp ce firmele de investiții (societățile de investiții) sunt reglementate prin Legea nr. 171/2012 privind piața de capital și actele normative ale Comisiei Naționale a Pieței financiare emise pentru punerea în aplicare a acesteia, cadru care în prezent este în proces de modificare/elaborare.

Astfel, organizarea dispozițiilor aferente firmelor de investiții într-un titlu distinct va asigura un cadru normativ flexibil, care să permită ajustarea ulterioară a reglementărilor aplicabile acestei categorii de entități prin intervenții punctuale, în cazul în care va apărea o astfel de necesitate pe parcursul implementării legii.

O abordare similară poate fi observată și în practica unor state membre ale Uniunii Europene, unde dispozițiile aplicabile firmelor de investiții sunt reglementate distinct în cadrul legislației privind rezoluția (de exemplu cazul României).

10. Intrarea în vigoare a legii

Legea este concepută să intre în vigoare la data publicării, cu instituirea unor dispoziții tranzitorii pentru anumite prevederi specifice cadrului Uniunii Europene.

Astfel, dispozițiile care reglementează entități și concepte specifice cadrului prudențial și de rezoluție al Uniunii Europene – inclusiv *societățile financiare holding-mamă din Uniunea Europeană, societate financiară holding-mamă dintr-un stat membru, societățile financiare holding mixte-mamă din Uniunea Europeană, societate financiară holding mixtă-mamă dintr-un stat membru, instituție-mamă dintr-un stat membru, instituție-mamă din Uniunea Europeană, instituția-mamă relevantă, întreprindere-mamă din Uniunea Europeană, întreprindere-mamă dintr-un stat terț, stat membru al Uniunii Europene, stat terț, filială din Uniunea Europeană, sucursală în Uniune, sucursală semnificativă, instituție dintr-un stat terț, autoritate relevantă dintr-un stat terț, autoritate de rezoluție a grupului* precum și orice condiții și referințe la acestea vor intra în vigoare la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană.

De asemenea, dispozițiile referitoare la cooperarea cu Autoritatea Bancară Europeană, inclusiv obligațiile de notificare și schimb de informații, precum și dispozițiile aplicabile categoriilor de entități prevăzute la art. 1 alin.(1) cuprinse în Titlului II Capitolul I secțiunea 2¹, 2², 2³, 2⁴, 4, 5, Capitolul II, Secțiunea 1², 1³, 3, Capitolul III, Titlul III, Capitolul IV și V, Titlul IV¹, dispozițiile referitoare la mecanismul de finanțare a rezoluției unui

grup prevăzute la art. 313³ – 313¹¹, precum și Titlul VIII, Capitolul II Secțiunea 2 și 3, în măsura în care vizează grupurile transfrontaliere și entitățile care fac parte din astfel de grupuri, se vor aplica de la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană. Dispozițiile privitoare la grupuri pot fi aplicate de la data intrării în vigoare a prezentei legi, în cazul grupurilor naționale în măsura în care sunt susceptibile de aplicare. Această abordare asigură alinierea progresivă la acquis-ul Uniunii Europene, evitând aplicarea prematură a unor mecanisme instituționale și de cooperare care devin operaționale doar în contextul calității de stat membru. Au fost incluse prevederi tranzitorii aferente participării BNM în calitate de observator în cadrul colegiilor de rezoluție până la data aderării Republicii Moldova precum și competența de a putea opera schimbul de informații în vederea furnizării informațiilor relevante pentru elaborarea planurilor de rezoluție la nivel de grup, pentru exercitarea competențelor de pregătire și prevenire, precum și pentru aplicarea măsurilor de rezoluție la nivel de grup, cu respectarea cerințelor de confidențialitate.
3.2. Opțiunile alternative analizate și motivele pentru care acestea nu au fost luate în considerare: Având în vedere angajamentele asumate de Republica Moldova în procesul de integrare europeană, în conformitate cu Programul Național de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru anii 2025–2029, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 306/2025, alte opțiuni decât transpunerea integrală a Directivei 2014/59/UE în cadrul național nu au fost luate în considerare
4. Analiza impactului de reglementare
4.1. Impactul asupra sectorului public: Proiectul de lege nu generează impact suplimentar asupra sectorului public, întrucât modificările propuse vizează consolidarea și clarificarea atribuțiilor autorităților competente existente, în cadrul mandatului și resurselor instituționale deja stabilite.
4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative Implementarea proiectului de lege nu implică cheltuieli financiare suplimentare și nu presupune alocarea de mijloace financiare din bugetul de stat.
4.3. Impactul asupra sectorului privat: Proiectul de lege nu are un impact negativ direct asupra sectorului privat, întrucât modificările propuse au ca scop asigurarea stabilității financiare, creșterea previzibilității cadrului de reglementare și alinierea acestuia la standardele Uniunii Europene, fără a introduce sarcini disproporționate pentru entitățile vizate.
4.4. Impactul social Proiectul de lege are un impact social indirect pozitiv, prin consolidarea mecanismelor de prevenire și gestionare a crizelor bancare, contribuind la protejarea deponenților, la menținerea stabilității financiare și la limitarea efectelor negative ale eventualelor dificultăți ale instituțiilor de credit și firmelor de investiții asupra economiei și populației.
4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal Proiectul de lege nu are impact asupra datelor cu caracter personal.
4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen Proiectul de lege nu are impact asupra echității și egalității de gen, neinstituind diferențieri sau tratamente distincte bazate pe criterii de gen.
4.5. Impactul asupra mediului Proiectul de lege nu are impact asupra mediului.
4.6. Alte impacturi și informații relevante Conform art. 1 din Legea nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, proiectele de acte normative din sectorul financiar bancar și nebanca sunt exceptate de la efectuarea analizei impactului de reglementare asupra activității de întreprinzător.
5. Compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE
5.1. Măsuri normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională

Proiectul de lege este compatibil cu legislația Uniunii Europene și urmărește transpunerea completă și actualizată a Directivei 2014/59/UE, inclusiv a modificărilor aduse prin Directiva (UE) 2019/879 (BRRD II), inclusiv *Directiva 2026/806 din 30 martie 2026 de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește măsurile de intervenție timpurie, condițiile pentru declanșarea procedurii de rezoluție și finanțarea măsurilor de rezoluție, precum și a Directivei 2014/24/UE în ceea ce privește serviciile de evaluare în cadrul procedurii de rezoluție*, prin modificarea și completarea Legii nr. 232/2016 privind redresarea și rezoluția băncilor, în conformitate cu angajamentele Republicii Moldova în procesul de aderare la UE.

5.2. Măsuri normative care urmăresc crearea cadrului juridic intern necesar pentru implementarea legislației UE

Proiectul de lege creează cadrul juridic intern necesar pentru alinierea legislației Uniunii Europene în domeniul redresării și rezoluției instituțiilor de credit și firmelor de investiții, prin clarificarea competențelor autorităților implicate, introducerea mecanismelor de cooperare transfrontalieră și consolidarea instrumentelor de prevenire și gestionare a crizelor, asigurând astfel armonizarea legislației naționale cu legislația Uniunii Europene.

Totodată, continuarea procesului de aliniere urmează a fi asigurată conform Programului Național de Aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru perioada 2025-2029, aprobat prin HG nr. 306/2025, în Anexa A, Clusterul 2, la Capitolul 9 „Servicii financiare” unde sunt planificate următoarele acțiuni de aliniere progresivă:

- *Regulamentul delegat (UE) 2016/778* al Comisiei din 2 februarie 2016 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește circumstanțele și condițiile în care plata contribuțiilor ex post extraordinare poate fi amânată parțial sau integral și în ceea ce privește criteriile de stabilire a activităților, serviciilor și operațiunilor pentru funcțiile critice și de stabilire a liniilor de activitate și a serviciilor asociate pentru liniile de activitate esențiale;
- *Regulamentul delegat (UE) 2015/63* al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile ex ante la mecanismele de finanțare a rezoluției;
- *Regulamentul delegat (UE) 2016/1401* al Comisiei din 23 mai 2016 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru metodologiile și principiile referitoare la evaluarea pasivelor care provin din instrumente financiare derivate;
- *Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1751* al Comisiei din 1 octombrie 2021 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește formatele și modelele uniforme pentru notificările de constatare a imposibilității recunoașterii contractuale a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie;
- *Regulamentul delegat (UE) 2021/1527* al Comisiei din 31 mai 2021 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare privind recunoașterea contractuală a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie;
- *Regulamentul delegat (UE) 2016/860* al Comisiei din 4 februarie 2016 de specificare în detaliu a situațiilor în care excluderea de la aplicarea competențelor de reducere a valorii contabile sau de conversie este necesară în temeiul articolului 44 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții;
- *Regulamentul delegat (UE) 2017/867* al Comisiei din 7 februarie 2017 privind categoriile de acorduri care trebuie protejate în cadrul transferurilor parțiale de proprietate în temeiul articolului 76 din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului;
- *Regulamentul delegat (UE) 2021/1340* al Comisiei din 22 aprilie 2021 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care stabilesc conținutul clauzelor contractuale privind recunoașterea competențelor de suspendare în caz de rezoluție;
- *Regulamentul delegat (UE) 2016/1712* al Comisiei din 7 iunie 2016 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de

credit și a firmelor de investiții în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează un set minim de informații privind contractele financiare care trebuie să figureze în evidența detaliată și circumstanțele în care trebuie impusă această cerință;

- *Regulamentul delegat (UE) 2016/1400* al Comisiei din 10 mai 2016 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care prevăd elementele minime din planul de reorganizare a activității și conținutul minim al raportului privind progresele înregistrate în aplicarea planului;

- *Regulamentul delegat (UE) 2016/1075* al Comisiei din 23 martie 2016 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare care precizează conținutul planurilor de redresare, al planurilor de rezoluție și al planurilor de rezoluție a grupului, criteriile minime pe care autoritatea competentă trebuie să le examineze în ceea ce privește planurile de redresare și planurile de redresare a grupului, condițiile de acordare a sprijinului financiar intragrup, cerințele privind evaluatorii independenți, recunoașterea contractuală a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie, procedurile și conținutul cerințelor de notificare și ale avizului de suspendare și funcționarea operațională a colegiilor de rezoluție;

- *Regulamentul delegat (UE) 2019/348* al Comisiei din 25 octombrie 2018 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează criteriile de evaluare a impactului intrării în dificultate a unei instituții asupra piețelor financiare, asupra altor instituții și asupra condițiilor de finanțare;

- *Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1624* al Comisiei din 23 octombrie 2018 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile și formularele și machetele standard care trebuie utilizate pentru furnizarea informațiilor necesare în scopul planurilor de rezoluție pentru instituțiile de credit și firmele de investiții în temeiul Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1066 al Comisiei;

- *Regulamentul delegat (UE) 2016/1450* al Comisiei din 23 mai 2016 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează criteriile metodologiei de stabilire a cerinței minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile;

- *Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/622* al Comisiei din 15 aprilie 2021 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare pentru aplicarea Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește modelele uniforme de raportare, instrucțiunile și metodologia pentru raportarea cu privire la cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile;

- *Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/763* al Comisiei din 23 aprilie 2021 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește raportarea în scopuri de supraveghere și publicarea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile;

- *Regulamentul delegat (UE) 2018/344* al Comisiei din 14 noiembrie 2017 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează criteriile legate de metodologia de evaluare a diferenței de tratament în cadrul procedurii de rezoluție.

6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ

Anunțul privind inițierea elaborării proiectului de lege a fost publicat pe pagina web oficială a Ministerului Finanțelor și pe portalul [particip.gov.md](https://mf.gov.md/ro/content/anun%C8%9B-privind-ini%C8%9Bierea-elabor%C4%83rii-proiectului-776) și poate fi accesat la următorul link: <https://mf.gov.md/ro/content/anun%C8%9B-privind-ini%C8%9Bierea-elabor%C4%83rii-proiectului-776>; <https://particip.gov.md/ro/document/stages/proiect-de-lege-pentru-modificarea-legii-nr2322016-privind-redresarea-si-rezolutia-bancilor/16481>.

Proiectul de lege a fost supus procedurii de avizare prealabilă de către Comisia Națională a Pieței Financiare, Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar și Asociația Băncilor din Moldova. Obiecțiile și propunerile înaintate de către autoritățile și instituțiile interesate au fost luate în considerare, după caz, la etapa de definitivare a proiectului de lege.

În conformitate cu art. 32 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, proiectul de Lege pentru modificarea Legii nr.232/2016 privind redresarea și rezoluția băncilor va fi remis spre avizare autorităților și instituțiilor interesate și va fi supus consultărilor publice, iar în scopul respectării prevederilor Legii nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional, proiectul va fi plasat pe pagina web oficială a Ministerului Finanțelor și portalul particip.gov.md.
7. Concluziile expertizelor
Conform art. 34 alin. (1), art. 35-37 din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative, proiectul de lege pentru modificarea Legii 232/2016 privind redresarea și rezoluția băncilor, urmează a fi remis Centrului de Armonizare a Legislației, Centrului Național Anticorupție și Ministerului Justiției pentru a fi supus expertizei de compatibilitate cu legislația UE, expertizei anticorupție și, respectiv, expertizei juridice.
8. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent
Proiectul de lege se încorporează în cadrul normativ existent prin modificarea și completarea Legii nr. 232/2016 privind redresarea și rezoluția băncilor, fără a afecta structura generală a acesteia, asigurând continuitatea și coerența reglementărilor în vigoare în domeniul redresării și rezoluției instituțiilor.
9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ
Implementarea prevederilor proiectului de lege nu necesită adoptarea unor măsuri suplimentare cu impact bugetar, urmând a fi realizată de autoritățile competente în cadrul atribuțiilor și resurselor instituționale existente, inclusiv prin elaborarea și actualizarea actelor normative secundare, după caz.

Ministră

Victoria BELOUS